

[Bausgaard.]

„Det instrument, vi arbejder med, er 64 landsomfattende kasser med 680 000 medlemmer, kasser, der varierer fra 100 medlemmer til over 245 000 medlemmer, og jeg tror, at det efterhånden er gået op for offentligheden, for enhver, der interesserer sig for disse ting, at denne opbygning, denne form, ikke er tidssvarende i året 1958.“

Endvidere sagde det ærede medlem hr. Poul Sørensen under samme debat — sp. 2257 —:

„..... at arbejdsløshedskasserne skal præstere at klare en administration af 64 landsomfattende kasser og mere end 3 700 afdelinger, må man i et moderne samfund have lov til at spørge sig selv, om dette kan være rigtigt.“

Når dette er det ærede medlem hr. Poul Sørensen principielle indstilling til arbejdsløshedskassespørgsmålet, hvad kan da være formålet med at fremsætte et forslag, som også de ærede medlemmer fra oppositionen må mene, indebærer den risiko, at hele arbejdsløshedsforsikringsområdet drukner i kaos? Jeg må sige, at jeg kan kun få øje på én ting ved siden af den rent politiske, nemlig at man hermed ønsker at gøre sig til talsmand for den taktik, at hvis man på et område ikke har kunnet trænge igennem med sine synspunkter, vil man forsøge at skabe kaos og gennem kaos nå til et resultat. Ja, det er jo metoder, man kender på andre fronter. Jeg har egentlig altid haft fornemmelsen af, at når det drejede sig om samfundsspørgsmål, var det konservative folkeparti enigt med os andre i, at det var en i enhver henseende utiltalende måde at nå et resultat på: at skabe kaos for gennem kaos at tvinge et resultat frem, som man ikke havde kunnet trænge igennem med. Jeg advarer meget stærkt imod, at man går videre ad denne vej. Derfor må jeg igen sige, at det radikale venstre ikke kan medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag, som selv med den ændring, der er foreslået, indebærer en risiko.

Men vi har et bestemt ønske fra det radikale venstre, det ønske, som er kommet til udtryk gennem flertallets henstilling til den højtærede socialminister om at nedsætte et udvalg, der virkelig kan undersøge behovet for arbejdsløshedskasser og de problemer, der i øvrigt er blevet fremdraget i forbindelse med lovforslaget.

Jeg bemærkede, at det ærede medlem hr. Ninn-Hansen sagde: må vi få et svar på, om det også er det radikale venstres og retsforbundets opfattelse, at H. og K. skal repræsenteres i et sådant udvalg? Jeg har egentlig ikke megen lyst til her på forhånd at stille op, hvad jeg mener, der er den højtærede socialministers opgave; men da nu spørgsmålet er stillet og foranledningen givet, har jeg ikke noget imod at sige, at for at man efter min opfattelse virkelig tilbundsående skal kunne undersøge dette problem, må selvfølgelig alle de instanser, der berøres af og har interesser på dette område, været repræsenteret i udvalget. Af hensyn til det ærede medlems videre debat i denne sag vil jeg gerne oplyse, at det er min absolutte indstilling, at så skal selvfølgelig Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer være repræsenteret i udvalget, lige så vel som de andre frie funktionærorganisationer, samlet i Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger, også bør være repræsenteret.

Men når så det ærede medlem her siger, at H. og K. somme tider har forvaltet sin administration af den lov, der skulle administreres på dets eget område, forkert, er jeg ikke ubetinget uenig med det ærede medlem; men når han så stærkt angriber H. og K. for at have gjort dette, kan det ikke være unaturligt at forvente, at det er en af de ting, som bør indgå i udvalgets arbejde, og at det da vil være naturligt, at H. og K. bliver repræsenteret i udvalget. Derfor kan det ærede medlem ikke hos mig få medhold i, at der her skulle være noget forkert endsige noget tilsigtet. Der var af mig og det radikale venstre tilsigtet en be-